

[Forsvarsministeren.]

igennem det danske medlem af styringskomiteen, der overvåger F-16 projektet, blevet gjort bekendt med, at den amerikanske rigsrevision har udarbejdet udkast til en rapport om det multinationale F-16 flyprogram.

Der er altså her tale om en rapport i fortsættelse af den, der er omtalt i min skriftlige redegørelse, og som drejede sig specielt om det amerikanske F-16 program. I den nye rapport er det udtrykkelig anført, at det drejer sig om et udkast, som er fremskyndet for at bistå styringskomiteen i de drøftelser, som den amerikanske rigsrevision har ønsket med komiteen under et forestående besøg i Europa. Det anføres endvidere, at udkastet er til ajourføring ved forskellige myndigheder og revisionen selv. De fire europæiske landes medlemmer af styringskomiteen har foreslået, at udsendelsen af rapporten udsættes, indtil revisorerne har været i Europa for at drøfte dens indhold, og et sådant besøg er i øjeblikket planlagt at skulle finde sted i maj måned dette år.

Da der som nævnt er tale om et udkast, finder jeg ikke, at det er rigtigt at redegøre for indholdet nu, men jeg skal dog til orientering oplyse, at der, så vidt vi er informeret, heller ikke i denne rapport er omtalt problemer, som ikke allerede er kendt, vurderet og til dels løst. Ellers vil de i hvert fald blive det.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at skulle der ved underskriften på den endelige kontrakt om anskaffelsen af F-16 flyene være problemer ud over dem, der allerede er påpeget, eller spørgsmål, som jeg finder bør afklares nærmere, må underskriften på kontrakten selvsagt afvente en sådan afklaring og i den forbindelse eventuelt en forhandling mellem USAs forsvarsminister og forsvarsministrene i de fire europæiske køberlande, og skulle det blive nødvendigt, vil jeg, jeg var lige ved at sige som sædvanlig, tage initiativet til, at sådanne møder finder sted.

Og så vil jeg gerne komme med nogle få korte kommentarer til nogle af de taler, der er holdt her i dag, og så måske nogle få afsluttende mere generelle bemærkninger.

Til hr. Søgaard vil jeg gerne sige, at jeg er parat til at orientere udvalget. Det gælder på en lang række af områder omkring F-16 først og fremmest forsvarsudvalget, men på det økonomiske område vil det være rimeligt også at tænke på finansudvalget.

I de mange taler, der er holdt – og i øvrigt også i hr. Søgaards – taltes der om 58 pct. kompensation. Jeg beder om, at man læser den redegørelse, som jeg har sendt, og som er i fuldstændig overensstemmelse med de papirer, som lå for dette folketing, da vi diskuterede tingene i 1975. De 58 pct. er det, som de fire europæiske lande i fællesskab juridisk har krav på, og det betyder altså, at når vi er nået betydelig længere på disse områder, skyldes det et usædvanlig godt forhandlingsforhold over for USA. Jeg synes ærlig talt også, at efter de mange negative betragtninger, osende af mistænksomhed over for USA og USAs industri, der er faldet her i dag, er det nødvendigt at sige, at de fire lande vitterlig har ført forhandlinger med USA, der har betydet, at vi har fået mere kompensation, end vi juridisk sådan set havde ret til.

Så skal jeg sige til hr. Arentoft, der som flere andre sagde, at det her nok var en overflødig debat, at årsagen til, at der kom en redegørelse, var mit ønske om det stik modsatte af det, hr. Waldorff tillod sig at insinuere i sit indlæg, nemlig at vise, at der ikke var noget, der skulle gemmes. Der er intet at gemme i denne sag. Vi har forsøgt, så meget som vi kunne, både i 1975, undervejs i forhandlingerne og også nu her at lægge alle de facts på bordet, som vi er i stand til at finde frem. Der er ingen grund til, og der er intet behov for, at man overhovedet forsøger at stikke noget under stolen i denne sag. Det siger sig selv, at sådan en stor entreprise har en lang række problemer i sig, men de er altså ikke større, end at de har kunnet løses.

Hr. Arentoft spørger mig direkte, hvor meget medproduktion der yderligere kan blive tale om i forbindelse med en eventuel større ordre i USA, og dertil kan jeg svare, at det behøver nødvendigvis ikke – og nu taler jeg juridisk – at medføre en større kompensation. Men vi ved så meget fra forhandlingerne, at den amerikanske regering er indstillet på i hvert fald at overveje at lade de europæiske industrivirksomheder komme med ind i billedet. Men det hænger selvfølgelig stadig væk sammen med klausulen om, at man skal være nogenlunde rimeligt konkurrencedygtige.

Problemet omkring leverancer til tredjelande er ganske kort nævnt i redegørelsen, hvor der står, at ved et samlet salg på 1.000 fly ville kompensationsprocenten komme op på 100;